

Forfatter: Aakjær, Jeppe

Titel: ENDNU ET BITTE NYK

Citation: Aakjær, Jeppe: "ENDNU ET BITTE NYK", i Aakjær, Jeppe: *Digte 1885-1908. - 1918*, Gyldendal, 1918-19, s. 250. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-aakjaer01val-shoot-workid97956.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Digte 1885-1908. - 1918

ENDNU ET BITTE NYK .

Han Ole bor paa Heden
med Sand og Ahl forneden,
med Rugen svang og sveden
og Spergelhøst for Byg.
Ved Sliddet tungt og treven
med Spaden og med Greben
er Oles Mundheld bleven:
"Endnu et bitte Nyk!"

Gaar Stud i Staa for Ploven,
og ømmer den paa Kloven,
mens Kragen tyr mod Skoven,
og Solen gaar i Syk, -
er Barnet lagt til Pudens,
blev Praasen tændt bag Ruden,
det lyder *end* til Studen:
"Endnu et bitte Nyk!"

Og Kvinden ved hans Side
fik ogsaa tit at vide,
hvor Solens Brand kan svide
en gammel kroget Ryg;
man hører Hakkens Klingen,
men Knurren hører ingen,
de enes godt om Tingen:
"Endnu et bitte Nyk!"

251

Og Sumpens Siv fortrækker,
Og Vidjen Vaaben strækker,
hvor Ole Ahlen brækker
med Staalets plumpe Pløk;
og Hønen gaar og skralder,
og Studen næsten falder,
mens Oles Stemme kalder:
"Endnu et bitte Nyk!"

O, I som bo og bygge
i tavse Bøges Skygge
og føle jer saa trygge
mod Hedemandens Tryk,
husk paa, at Fædrelandet,
at *Danmark* blev et andet
paa Mulden som paa Sandet
ved slige bitte Nyk.

Vort Land skal gro og grønnes,
dets hvide Kyst forskjønnnes,
selv Lyngens Søn skal lønnes
for tusind tunge Ryk,
blot længe det maa lyde
fra By- som Landsbygyde,
fra Øbo som fra Jyde:
"Endnu et bitte Nyk!"

Novbr. 1906 .